

de Erfaringer, jeg har gjort, og de strækker sig over en Aarrække, maa jeg sige, at jeg ved ikke af, at man i noget Tilfælde har kunnet beklage sig over, at den studerede Ungdom skulde have givet Anledning til nogen som helst Vanskelighed. I det hele taget møder de unge Mennesker til Uddannelse i Hæren med en god Villie, og derfor lykkes det i Almindelighed ogsaa at lede Uddannelsen paa tilfredsstillende Maade, uden at der fra nogen af Siderne, hverken fra de overordnede eller fra Mandskabets Side, gives Anledning til Gnidning eller Vanskelighed af nævneværdig Betydning. Men skulde der være noget af den Art, stammer det sandelig ikke fra den studerede Ungdom, men fra de halvuddannede. I al Almindelighed kan man ikke tale om Vanskeligheder, men maa snarere paaskønne den gode Villie, der lægges for Dagen fra det tjenstgørende Mandskabs Side.

Deuntzer: Jeg vil gerne gøre nogle faa Bemærkninger om de finansielle Forhold. Siden Foraaret er der jo sket en stor og glædelig Forandring. Ikke blot har Ministeren været saa heldig at faa et udenlandsk Laan til en Kurs, som aldeles ikke kunde være opnaaet, hvis man havde ventet til nu, og et indenlandsk Laan til en Kurs, som jeg anser for meget god, men Ministeren har ogsaa ført Skattelovene igennem paa en saadan Maade, at man maa erkende, at omend de kunde være bedre i mange Henseender — hvad kan ikke det? —, har man dog faaet saa meget, som det efter de daværende Forhold var muligt at opnaa; og det var ikke muligt at vente, man maatte handle den Gang. Naar dertil kommer, at det økonomiske Liv synes at være i Bedring herhjemme, kan man ikke sige andet end, at den højtærede Finansminister har haft Held med sine Bestræbelser. Det kan derfor ikke undre, at han, da han fremlagde det nuværende Forslag til Finanslov, var glad over Stillingen og over det, han har faaet udrettet, og jeg fortænker ham aldeles ikke deri, jeg synes, det er meget rimeligt. Den højtærede Minister sagde bl. a., at det nu var første Gang i lang Tid, at man kunde fremlægge et Finanslovsforslag uden Underskud. Det er nu ikke saa meget lang Tid, siden det skete, for det var i 1908; men det betyder jo heller ikke meget. Hvis man derimod vilde sige, at man vilde indstille en Finanslov til Vedtagelse af Rigsdagen og Stadfæstelse af Kongen, uden at der var Underskud, ja, saa er det meget lang Tid siden, at vi har

kunnet paavise et saadant Fænomen, det er nemlig ikke sket siden dette Aarhundredes Begyndelse. Det foreliggende Finanslovsforslag viser jo et Overskud paa en 600,000 Kr., men i den højtærede Finansministers Tale fik vi Oplysning om, at efter Opgørelsesmaaden i Fjor vil der blive et Overskud af $3\frac{1}{2}$ à $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Det vil, saa vidt jeg forstaa, og jeg tager neppe fejl her, sige, at hvis man nu anvender disse $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr., der anses for det virkelige Overskud, til at opfylde de Ønsker, man kunde have om yderligere finansielle Bevillinger, vil den vedtagne Finanslov vise et Underskud paa en 3 Mill. Kr. Jeg finder ikke, det er ganske rart at se det, om jeg end kan indrømme, at naar det kun formelt er saaledes, er der ikke stort at sige dertil.

Naar alt kommer til alt, er det imidlertid ikke Finanslovsforslaget og heller ikke Finansloven, det kommer an paa. Begge disse er egentlig, navnlig hvad Udgifterne angaar, ikke andet end Hypoteser, Gætning om, hvorledes det vil stille sig. Det, det virkelig kommer an paa, er, om vi kan opnaa et Regnskab, altsaa en Regnskabsafleggelse for Aaret 1913—14, der viser ikke blot et formelt, men ogsaa et reelt Overskud. Det var ønskeligt, om man kunde komme saa vidt, at man i alt Fald fra Rigsdagens Side holdt paa, at man ikke gik videre i Udgifter end det Finanslovsforslag, der er fremlagt. Jeg kan godt forstaa, at fra en Finansministers Standpunkt maa der være noget enerverende eller kedeligt i, naar han skaffer et Forslag frem med Balance, at maatte regne med det, som den højtærede Minister kalder en Margin, nemlig med, at der yderligere vil blive vedtaget Udgifter til et Beløb af 3—4 Mill. Kr., og det er desværre ogsaa, som den højtærede Finansminister bemærkede, saaledes, at Udgifterne er sikre nok, men hvordan det gaar med Indtægterne, kan altid være Tvivl underkastet. Jeg tror, at den Opstilling, den højtærede Finansminister har foretaget, i det hele er aldeles rigtig. Jeg tror, at efter hvad vi nu ved, og som Situationen nu foreligger, kan man ganske rolig sige, hvad den højtærede Minister sagde, men jeg vil fastholde, at det kun er noget, man tror; jeg mener, at vor finansielle Situation er lovende, men sikker er den aldeles ikke; der vil gaa nogen Tid, forinden vi kan sige, den er sikker. Derfor synes jeg, man skal være meget forsigtig i finansiell Henseende. Naar det siges, at man vil anvende den Margin, der her tales om, til yderligere Udgifter, end